

Koningsdag 2019 - Koning Willem-Alexander

27 april 2019 / 22 Nisan 5779

Gisteren herdachten we de doortocht van onze voorouders door Yam Suf – de Rode Zee. En het leek me gepast om vandaag de lijn door te trekken naar de Grote Aliyah vanuit het Noorderland. Is er niet beloofd dat deze Aliyah de uittocht uit Mitzrayim zal overtreffen? (Jer. 16:14-21) Maar eerst over koningsdag.

2 Sam. 7:18b-19: *“Wie ben ik Adonai JHWH en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt? Daartoe is dit in Uw ogen nog klein geweest Adonai JHWH, maar U hebt ook over het huis van Uw knecht gesproken tot van verre heen; en dit [naar] de wet der mensen, Adonai JHWH.”*

David haMelech zegt dit in een danklied uit diepe eerbied en verwondering. Hij mag geen Huis voor Elohim zal bouwen, maar JHWH zal voor hem een huis zal bouwen. Uw huis en uw koninklijke macht zal blijvend zijn en er zullen altijd nakomelingen regeren over Israel. (2 Sam. 7:15-16, Jer. 33:21)

Als Matthéüs wil bewijzen dat Yeshua een nazaat is van koning David dan somt hij 3 x 14 generaties op van Abraham tot David, van David tot de Babylonische ballingschap en van de Babylonische galut tot de Mashiach. En waarom 14...? Omdat 14 de getalswaarde is van de naam David. Dus Matthéüs gebruikt dit om te onderstrepen dat Yeshua uit het geslacht van David is.

Weten jullie dat ik ditzelfde kan doen met het Huis van Oranje?

Tel maar mee, eerst de stadhouders: Prins Willem I, Prins Maurits, Prins Frederik Hendrik, Prins Willem II, Stadhouder-Koning Willem III, Prins Willem IV en tenslotte Prins Willem V. Totaal zijn dit 7 stadhouders.

Nu de koningen: Willem I, Willem II, Willem III, koningin Wilhelmina, koningin Juliana, koningin Beatrix en koning Willem-Alexander. Dit zijn er ook 7. Totaal is dit $7 + 7 = 14$.

Daarbij komt, dat voordat Willem-Alexander geboren werd, God al gezegd had dat er weer een zoon geboren zou worden in het Oranjehuis. Dit na 3 generaties waarin er alleen vrouwen waren. Daarbij gaf God de belofte uit Jes. 65:9: *“Ik zal zaad uit Jakob geven en uit Juda een erfbezitter”*. Dat zijn grote dingen vrienden, vooral als we bedenken dat Willem-Alexander geboren is in 1967, het jaar van de 6-Daagse Oorlog, waarin de M'dinat Yisra'el het belangrijkste deel van zijn Bijbelse gebied terug kreeg. Bijbels gezien een Sh'nat haJovel, een Jubeljaar waarin de oorspronkelijke eigenaar zijn bezit terugkrijgt. Dit sluit aan bij Allenby's bevrijding van Jeruzalem in 1917 en Pres. Trumps erkenning van Jeruzalem als hoofdstad van Israel in 2017. Drie keer een Jubeljaar volgens de Westerse kalender.

De woorden, *“Ik zal zaad geven uit Jakob en uit Juda een erfbezitter”*, betekent dat Willem-Alexander uit de stam Juda voortkomt en recht heeft om in Israel te wonen. En meteen is hij de 14^e uit het Oranjehuis die in Nederland mag regeren.

Daarnaast wil ik nog een paar opmerkelijke feiten noemen.

Het was in 1908 en koningin Wilhelmina had al drie miskramen gehad. Zonder troonopvolger vreesde Nederland dat de monarchie zou uitsterven. In de lente van 1908 ging Wilhelmina voor een vakantie naar het Oostenrijkse Mariënbad. Bij het station daar zag ze een grote menigte mensen. Ze hoorde dat een belangrijke rabbijn zou arriveren, de Munkáczer rebbe, Zvi Hirsch Shapira, wiens gebeden verhoord werden. Meteen heeft ze een ontmoeting met deze rabbijn geregeld en is de volgende dag met twee hofdames naar hem toegegaan in het stadspark van Mariënbad. De rabbijn had ook een student bij zich die Duits sprak en als vertaler diende. Aan deze rebbe heeft Wilhelmina haar nood bekend gemaakt, dat het koningshuis met haar zou ophouden als ze geen kind zou krijgen. Toen heeft de rebbe gezegd: volgend jaar om deze tijd zult u een kind hebben. En bij het afscheid zegende

hij haar met deze woorden: *“Malchutah lo jinatek, ad javo shiloh”*: haar koningschap zal niet verbroken worden totdat de Mashiach komt. Niet lang na deze ontmoeting werd Wilhelmina zwanger en op 30 april 1909 werd Juliana geboren.

Dat wij deze geschiedenis weten komt door de leerling van de rebbe die als vertaler optrad. Dit was Ja’akov Zvi Katz uit Hongarije. Hij werd rabbijn en overleefde de naziterreur en Bergen-Belsen. Omdat hij in Hongarije geen toekomst zag vroeg hij een visum aan voor Nederland. Dit werd hem geweigerd en daarop stuurde hij in 1947 een brief aan ‘meine teuere kenigin’ (mijn dierbare koningin) waarin hij schreef dat Hare Majesteit ongetwijfeld de gedenkwaardige ontmoeting zou herinneren die de Nederlandse koninklijke lijn behouden had. Daarna werd Katz in Nederland toegelaten en bouwde in Amsterdam een nieuw leven op. Hij werd geestelijk leider van Nidchei Jisroel Jechaneis, de gemeenschap rond het ‘Russensjoeltje’ in de Nieuwe Kerkstraat. Hij overleed in 1963. Tot op de huidige dag wordt in chassidische kring het verhaal van de Munkáczer rebbe overgeleverd, die het Nederlandse koningshuis van de ondergang heeft gered.

Dit verhaal onderstreept hoe het Oranjehuis bestaat dankzij ingrijpen vanuit de hemel.

Het was ook een gift van de hemel dat Prins Willem van Oranje opkwam voor het verdrukte volk in de 16^e eeuw. Hij sprak in een uren durende rede in de Raad van State een oorlogsverklaring uit aan het adres van koning Philips II: *“Ik kan niet goedkeuren dat vorsten over het geweten van hun onderdanen willen heersen en hun de vrijheid van geloof en godsdienst ontnemen.”*

Hieruit is een zware strijd ontstaan die de 80-jarige oorlog wordt genoemd. In deze oorlog heeft eerst Willem al zijn bezittingen verkocht en verpand om een leger te financieren die de Nederlanden moest bevrijden van de Spaanse soldaten. Dit leger heeft niet veel tot stand kunnen brengen, maar wel was voor iedereen duidelijk dat ze in Prins Willem een helper hadden. Zelfs de Joden in het Rijnland begrepen dit toen ze een Jiddische versie van het Wilhelmus maakten. Deze waardering kunnen we nog steeds zien in de Hebreeuwse vertaling van het 6^e couplet in de wisselende fotoserie op de site van het NIK. Prins Willem was een diplomaat en probeerde steeds op het diplomatieke front hulp voor Nederland te krijgen.

De 80-jarige oorlog heeft in aanvang zulke dieptepunten gekend, dat men er over dacht om alles in schepen te laten en te vertrekken. Tijdens zo’n dieptepunt na de val van Haarlem vroeg men Vader Willem of hij nog met een verbond had kunnen sluiten met een belangrijk politiek persoon. Daarop antwoordde hij: *Voordat wij ooit met deze zaak en de bescherming van de Christenen en andere verdrukten in deze gewesten begonnen zijn, hebben wij met de aller opperste Potentaat der potentaten een zó nauw verbond gesloten, dat wij geheel verzekerd zijn, dat wij en al degenen die hier vast op vertrouwen, door Zijn geweldige en machtige hand, ten laatste nog bevrijd zullen worden, al Zijn en onze vijanden ten spijt.*

Deze bevrijding kwam in 1648 met de vrede van Munster. Toen was de Republiek al een gevestigde macht geworden met schepen die alle zeeën bevoeren en met koloniën in alle delen van de wereld.

Maar nog geen 30 jaar later hadden de Staten van Holland middels het ‘Eeuwig Edict’ besloten dat er nooit meer een Oranje stadhouder mocht worden. De Staten wilden rust en veel geld verdienen en daarbij paste geen Stadhouder en een staand leger. De opgroeiende Prins Willem III moest dus geduld hebben en hopen dat het politieke getij eens zou keren. Zijn geloof hielp hem daarbij, gevoed door de lessen van Cornelis Trigland. Hij geloofde dat hij niet vergeefs geboren was en dat hij eenmaal de functies van zijn voorouders zou gaan bekleden. De Prins was serieus, teruggetrokken en allesbehalve losbandig. Kortom, de juiste man om verdediger van het geloof te worden. En dat was zeker nodig want Rome rustte niet voordat het Protestantse Nederland uitgeschakeld zou zijn.

Het was in 1672 dat vier Rooms Katholieke legers op de Republiek afkwamen, de Engels-Franse vloot over zee, en over land de Franse generaals Condé en Turenne, samen met de bisschoppen van Munster en Keulen. Men noemt 1672 het rampjaar, want de regering was radeloos, het volk redeloos en het land reddeloos. Toen riep het volk om Oranje en Willem III werd stadhouder. Wat we hieruit kunnen leren is dat de Eeuwige God grote moeilijkheden gebruikt om tot de vervulling van Zijn Raad te komen. En het was deze Willem III die in 16 jaar later door Engelse lords werd gevraagd om Engeland te bevrijden van het Roomse juk van Willems schoonvader, Jacobus II. In 1688 stak Willem met een leger de Noordzee over en landde op 5 november in Brixham. Uiteindelijk versloeg hij Jacobus II in de slag bij de Boyne in Ierland op 11 juli 1690. Een gebeurtenis die nog ieder jaar door de Orangisten wordt herdacht. In de jaren die volgden bleef Stadhouder-Koning Willem III de belangrijkste tegenspeler van de Franse koning Lodewijk XIV. En daarmee ook de buffer tegen de plannen van het Vaticaan. Want ook vele Hugenoten vonden een veilig heenkomen in Nederland, zo'n 70.000.

Chaveriem, we zagen dat twee Oranjes gegeven zijn om het protestantisme te redden. Zij kwamen op voor het verdrukte volk. Echter, ook onze situatie is naar menselijke maatstaven hopeloos. Als we denken aan de situatie in Europa, met zijn snelgroeiende antisemitisme, aan de vele Moslims die hier zijn, met daarbij de onverschilligheid van de gemiddelde Nederlander, dan geloof ik dat we weer iemand als de Prins van Oranje nodig hebben. En ik geloof dat onze grote goede Elohiem al voorzien heeft in een man die het voor ons moet opnemen. Opmerkelijke dingen zijn er rond ons Vorstenhuis. Zo hoorde ik onlangs dat een echtpaar in Bet Yosef Zwolle een brief heeft geschreven naar de koning met de vraag wanneer hij het voor het verdrukte volk zal opnemen, zoals zijn voorvaderen gedaan hebben. Tevens zal de grote Aliyah iemand van zijn kaliber nodig hebben om het geheel in goede banen te leiden. Denk hierbij aan de leider die wij moeten aanstellen volgens Hosea 1:11.

Broeders en zusters, dat ik dit in jullie midden neerleg is opdat wij hiermee biddend werkzaam zullen zijn met betrekking tot de grote Aliyah. En tevens wil ik voorstellen om het Siddur-gebed voor ons Vorstenhuis – wat iedere shabbat in de synagoge wordt gebeden – ook in onze samenkomst een vaste plaats te geven. We worden voor grote dingen geroepen broeders, maar JHWH is met ons om het geheel te leiden als wij ons openstellen voor Zijn aanwijzingen.

Het 6^e couplet van het Wilhelmus in Ivriet:

<p>סְתִירִי וּמַגִּינִי אֵתָהּ אֱלֹהֵי עֲלִידְךָ בְּטַחְתִּי אֵלֵי־תַעֲזֹבֵנִי כָּל־יָמַי אֵהְיֶה תָמִיד עֹמֵךְ לְעַבְדְּךָ בְּכָל־עֵת לְהַסִּיר עוֹל הַתְּרוֹנִים אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לְשַׂאת:</p>	<p>Mijn schilt ende betrouwen Zijt Ghy, o Godt, mijn Heer! Op U soo wil ick bouwen, Verlaet my nimmermeer! Dat ick doch vroom mag blijven, U dienaer t'aller stond, Die tyranny verdrijven, Die my mijn hert doorwondt.</p>
--	--

Sitri umagini Atah Elohai
Aleicha batachti al-ta'azbeni kol jamai
Ehyeh tamid imach, l'avd'cha b'chol-et
L'hasir ol hazedonim asher lo uchal laset.

Maasbracht, 22 Nisan 5779, 27-4-19
Baruch ben Zvulun